

lig i de 5 Aar 1855—59, i sauntlige 8 Udskrivnings-Districter af 22-aarigt befarent Mandskab i Gjennemsnit aarlig kun mødt 67 Hølvbefarne og 36 Heelbefarne, eller i Alt 103 befarne Værnepligtige, hvilket gjennemsnitsviis giver ikkun 13 Mand aarligt i hvert Udskrivnings-district, til Behandling paa Søsitionerne, men da disse Sessjoner afholdes paa ialt 76 forskjellige Steder, følger deraf, at det er aldeles uden Nytte at afholde Sessjon paa mange af disse Steder, og selv om det ovennævnte Antal var ligeligt fordeelt paa sauntlige 76 Steder, hvad dog langt fra er Tilfældet, vilde der kun møde høist 2 Mand paa hvert Sessjonssted, Alene denne Omstændighed maa derfor vistnok indeholde en vægtig Opfordring til at forene Sø- og Landsessionerne til een samlet Sessjon, navnlig for at de med Søsitionerne særlige Afholdelse forbundne, forholdsviis meget betydelige Udgifter derved kunde bespares.

Det er vel saa, at hvis Landsessionerne fremdeles, ligesom nu, skulle begynde med December Maaned, vilde det være en ikke ganske ringe Ulempe for en Søfarende at møde paa dem, da Skibsfarten paa den Tid som oftest er i fuld Gang; men hvis disse Sessjoner for Fremtiden kunde begynde med Marts Maaned — hvorimod der for Landudskrivningens Bedkommende intet Væsentligt er til Hinder — skjønnes det ikke at kunne være nogen stor Byrde for en Søfarende i Reglen een Gang i sit hele Liv at skulle møde paa Sessjonen til en saadan Tid, i hvilken Henseende det kan erindres, at det ikke er længe siden, at selve Søsitionerne tilbeels afholdtes i Marts Maaned, navnlig da enhver Søfarende ved at benytte den Ret, der fremdeles skal tilkomme ham til at møde paa hvilken Sessjon han vil, altid kan opnaae at blive behandlet i de allerførste Dage af Marts Maaned.

Hertil kommer, at der vil blive indbrømt de Søfarende visse Vættelser med Hensyn til Mødet paa Sessjonen, idet Traværelse i udenrigs Fart betragtes som lovligt Forsald for at møde, saa at altsaa den, der anmelder og behørigt godtgjør saadant eller andet lovligt Forsald, maa, ligesom nu ved Værnepligtslovens

§ 23 er bestemt, kunne behandles til Udskrivning som forudsat tjenstbygtig uden personligt Møde, saaledes at der da blev trukket Lod for ham af Rægsmanden. Der kan formeentligen ei heller være Noget imod, at den Søfarende, der forinden Sessjonen tilstiller Udskrivningschefen en Rægeattest om fuldkommen Tjenstbygtighed (jfr. Værnepligtslovens § 15), kan fritages for personligt Møde.

Som allerede ovenfor bemærket, vil Udskrivningen af de Søværnepligtige for Fremtiden først tage sin Begyndelse med det 22de Aar paa samme Maade som af de Landværnepligtige, istedetfor som nu med det 18de Aar og hvad Mandskabet i Ungdomsruellen angaaer endog med en tidligere Alder. Med Hensyn til dette Hovedpunkt bemærkes, at der ikke i Søkrigstjenestens Væffenhed ligger nogen særlig Grund til at fordrø, at denne Udskrivning skal begynde med en yngre Alder end Udskrivningen til Landkrigstjenesten, og naar dette ikke er Tilfældet, maa det erkendes at være det Naturligste, at Udskrivningen til begge Stater ordentligviis tager sin Begyndelse med samme Alder, da den Grund, der væsentligt har bevirket, at Udskrivningsalderen til Landkrigstjenesten er bleven bestemt til det 22de Aar — nemlig at det unge Mandskab her i Landet i Almindelighed først med denne Alder kan antages at have opnaaet sin fulde Kraft og physiske Udvilling — omtrent i samme Grad maa gjælde med Hensyn til Søkrigstjenesten. Imidlertid er det anseet forsigtigt at optage en Bestemmelse om, at i Krigstid og overordentlige Tilfælde alt søfarende Mandskab skal kunne udskrives til Søtjeneste, naar det er 18 Aar gammelt, hvorimod det ansees baade unyttigt at gaae ned til en lavere Alder, da kun meget Faa under det nævnte Aar ville være fuldkommen tjenstbygtige, og tillige unødvendigt, naar Flaaden i Krigstid paa anden Maade kan forsynes med en tilstrækkelig Mængde Uføvante i Genhold til Bestemmelserne i Lovudkastets § 22.

Der kan formeentlig være saameget mindre Betænkelighed ved at lade Tjenestetiden for det søfarende Mandskab først begynde med det 22de Aar, som det ligger i Forholdets Natur, at der